

## U S N E S E N Í

Nejvyšší soud rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 27. listopadu 2013 o dovolání obviněného [redacted] nar. [redacted] v [redacted] trvale bytem [redacted] nyní ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici [redacted] proti rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 10. 4. 2013, sp. zn. 9 To 7/2013, jako soudu odvolacího v trestní věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 9 T 2/2012, t a k t o :

Podle § 265i odst. 1 písm. e) tr. ř. se dovolání obviněného [redacted] o d m í t á .

### O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 27. 9. 2012, sp. zn. 9 T 2/2012, byl obviněný [redacted] uznán vinným v bodě I. zločinem úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, 6 písm. a) tr. zákoníku, v bodě II. přečinem zkreslování údajů a stavu hospodaření a jmění podle § 254 odst. 1, 4 tr. zákoníku, v bodě III. trestným činem zpronevěry podle § 248 odst. 1, 3 písm. c) tr. zák. a v bodě IV. zločinem podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku. Za tyto trestné činy byl odsouzen podle § 211 odst. 6 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání sedmi roků, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku byl obviněnému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce [redacted] obchodních společností a družstev na dobu sedmi roků. Rovněž bylo rozhodnuto o vině [v bodech I. a II.] a trestu spoluobviněné [redacted] nar. [redacted] a o povinnosti obou obviněných k náhradě škody.

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací rozsudkem ze dne 10. 4. 2013, sp. zn. 9 To 7/2013, z podnětu odvolání obviněného [redacted] rozsudek soudu prvního stupně zrušil podle § 258 odst. 1 písm. b), d), f), odst. 2 tr. ř. ohledně tohoto obviněného částečně ve výrocích o vině pod bodem I., II. a IV., ve výrocích o trestu a náhradě škody, a za použití § 261 tr. ř. také ohledně obviněné [redacted] a podle § 259 odst. 3 tr. ř. i z podnětu odvolání poškozeného [redacted] podle § 259 odst. 2 tr. ř. per analogiam znovu rozhodl tak, že obviněného [redacted] uznal vinným v bodě I. [jednalo se o bod I. 3, v rozsudku soudu prvního stupně] zvláště závažným zločinem úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, 6 písm. a) tr. zákoníku, v bodě II. [jednalo se o bod VI.] trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1, 3 písm. b) tr. zák., kterých se podle skutkových zjištění dopustil tím, že [redacted] ad. I. společně s obviněnou [redacted] v období od roku 2005 do roku 2008 v [redacted] i jinde [redacted] nejprve jako [redacted] společnosti DANIELS,

s. r. o. se sídlem Hradec Králové, K.H. Máchy 758, IČ: 25273931 (dále jen „společnost DANIELS“), a poté od [REDACTED] 2005 jako její [REDACTED] vědom si skutečnosti, že společnost není schopna plnit své splatné závazky a je v dlouhodobé platební neschopnosti, v úmyslu získat úvěrové finanční prostředky od různých bank, záměrně zkresloval v účetních dokladech údaje o stavu hospodaření a jmění společnosti, a to tak, že dával pokyny [REDACTED] společnosti [REDACTED] k tomu, aby v jednotlivých účetních dokladech předkládaných bance nepravdivě oproti skutečnosti navýšovala údaje v oblasti aktiv a pasiv společnosti, tzn. zejména tržby a výnosy, pohledávky apod. tak, aby byly zkresleny skutečné hospodářské výsledky společnosti, což [REDACTED] činila, ačkoliv znala skutečný stav hospodaření společnosti a věděla, že zkreslené doklady budou následně [REDACTED] předloženy bankovním ústavům se žádostí o poskytnutí úvěru, což se také stalo, neboť [REDACTED] takto upravené doklady předával se žádostmi o úvěr jednotlivým bankám, přičemž si byl vědom toho, že při poskytnutí pravdivých dokladů by společnosti DANIELS banky úvěrové prostředky neposkytly, a takto oba obvinění jednali v konkrétních následujících případech:

1. dne [REDACTED] 2006 v [REDACTED] uzavřel [REDACTED] jako [REDACTED] společnosti DANIELS na pobočce banky [REDACTED] (nyní [REDACTED]), s tímto bankovním ústavem smlouvu o kontokorentním úvěru č. HRAD/031/06 ve výši 5.000.000,- Kč, když na základě dodatků č. 1-3 k této úvěrové smlouvě uzavřených [REDACTED] 2006, [REDACTED] 2007 a [REDACTED] 2007 došlo k postupnému navýšení úvěrového rámce až na částku 25.000.000,- Kč, toto [REDACTED] učinil přesto, že věděl, že společnost DANIELS nebude schopna vzhledem ke své špatné ekonomické situaci poskytnutý úvěr splatit, přičemž, aby úvěr obdržel, předkládal bance v průběhu sjednávání úvěrové smlouvy, jejích jednotlivých dodatků a při čerpání úvěru nepravdivé účetní doklady společnosti DANIELS vyhotovené za tímto účelem [REDACTED] a to konkrétně nepravdivé daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2005 včetně nepravdivé rozvahy a výkazu zisku a ztráty, v němž byly záměrně zkresleny tržby a výnosy za toto zdaňovací období, které byly oproti skutečnosti navýšeny o 6,9 mil. Kč, dále nepravdivé daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2006 včetně nepravdivé rozvahy a výkazu zisku a ztráty, v němž byly záměrně zkresleny tržby a výnosy za toto zdaňovací období, které byly oproti skutečnosti navýšeny o 25,1 mil. Kč, dále nepravdivé daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2007 včetně nepravdivé rozvahy a výkazu zisku a ztráty, v němž byly záměrně zkresleny tržby a výnosy za toto zdaňovací období, které byly oproti skutečnosti navýšeny o 9,3 mil. Kč, kdy v těchto dokumentech [REDACTED] výše uvedeným způsobem záměrně zkreslila výsledky hospodaření společnosti DANIELS tak, aby z nich nebyla patrná skutečná špatná ekonomická situace této společnosti, [REDACTED] dále za účelem získání úvěru předložil bance k datu [REDACTED] 2007 a dále k datu [REDACTED] 2007 seznamy pohledávek společnosti DANIELS za třetími osobami, v nichž mj. nepravdivě uvedl, že společnost DANIELS má za družstvem VYKRS se sídlem Kaplice, pohledávku ve výši 972.226,60 Kč, fakturovanou fakturou č. 44070006 ze dne 5. 7. 2007, ačkoliv v účetnictví společnosti DANIELS byla tato pohledávka vedena pouze ve výši 242.983,08 Kč, tyto pohledávky pak [REDACTED] smlouvou o zajištění postoupením pohledávek ze dne [REDACTED] 2006 a jejími dodatky ze dne [REDACTED] 2007 a [REDACTED] 2007 zastavil shora uvedené bance k zajištění úvěru, přičemž zamlčel, že většina těchto pohledávek byla již dříve postoupena dalším osobám, poskytnutý úvěr ve

výši 25.000.000,- Kč byl společností DANIELS vyčerpán, avšak k datu splatnosti 29. 8. 2008 ani později nebyl splacen, čímž obvinění způsobili společnosti [REDAKCE] škodu ve výši 25.000.000,- Kč.

2. dne [REDAKCE] 2007 v [REDAKCE] uzavřel [REDAKCE] jako [REDAKCE] společnosti DANIELS na pobočce [REDAKCE] v [REDAKCE] s tímto bankovním ústavem smlouvu o kontokorentním úvěru č. 0934/07/5240 ve výši 10.000.000,- Kč, toto [REDAKCE] učinil přesto, že věděl, že společnost DANIELS nebude schopna vzhledem ke své špatné ekonomické situaci a svým předchozím závazkům poskytnutý úvěr splatit, přičemž, aby úvěr obdržel, uváděl bance v průběhu sjednávání úvěru nepravdivé skutečnosti o hospodaření společnosti DANIELS, což dokládal nepravdivými účetními doklady společnosti DANIELS vyhotovenými za tímto účelem [REDAKCE] když konkrétně dne [REDAKCE] 2007 v písemném bankovním formuláři nepravdivě uvedl, že aktiva a pasiva společnosti DANIELS ke dni [REDAKCE] 2006 činila 81.346.000,- Kč, což doložil nepravdivým daňovým přiznáním k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2006 včetně nepravdivé rozvahy a výkazu zisků a ztrát ke dni [REDAKCE] 2006, v nichž byly [REDAKCE] záměrně zkresleny ukazatele v oblasti aktiv a pasiv, které byly oproti skutečnosti navýšeny o 41,57 mil. Kč, neboť ve skutečnosti činila aktiva a pasiva společnosti DANIELS ke dni 31. 12. 2006 maximálně 39.776.000,- Kč, jak ostatně bylo uvedeno v účetních dokladech společnosti DANIELS předaných dne 24. 4. 2007 Finančnímu úřadu v [REDAKCE] kdy v dokumentech předávaných bance [REDAKCE] výše uvedeným způsobem záměrně zkreslila výsledky hospodaření společnosti DANIELS tak, aby z nich nebyla patrná skutečná špatná ekonomická situace této společnosti, [REDAKCE] dále za účelem získání úvěru předložil dne [REDAKCE] 2007 bance seznam pohledávek společnosti DANIELS za Družstvem VYKRS se sídlem Kaplice, podepsaný [REDAKCE] v němž byla nepravdivě uvedena data splatnosti těchto pohledávek v celkové výši 5.090.481,10 Kč, neboť v něm bylo uvedeno, že jednotlivé pohledávky jsou splatné v měsících [REDAKCE] až [REDAKCE] 2007, ačkoliv ve skutečnosti byly splatné již v roce 2006, tyto pohledávky pak [REDAKCE] smlouvou o zřízení zástavního práva k pohledávkám č. 0935/07/5240 ze dne [REDAKCE] 2007 zastavil shora uvedené bance k zajištění úvěru, přičemž zamlčel, že tyto pohledávky byly již dříve postoupeny společnosti TRANSFINANCE, a. s., IČ: 15272028, poskytnutý úvěr ve výši 10.000.000,- Kč byl společností DANIELS vyčerpán, avšak splacen prakticky nebyl, když společnost DANIELS k dnešnímu dni na jistinu uhradila toliko 256.732,- Kč, čímž obvinění způsobili společnosti [REDAKCE] škodu ve výši 9.743.268,- Kč,

3. dne [REDAKCE] 2007 v [REDAKCE] uzavřel [REDAKCE] jako [REDAKCE] společnosti DANIELS s [REDAKCE] smlouvu o kontokorentním úvěru č. 2811/07/LCD ve výši 20.000.000,- Kč, toto [REDAKCE] učinil přesto, že věděl, že společnost DANIELS nebude schopna vzhledem ke své špatné ekonomické situaci a svým předchozím závazkům poskytnutý úvěr splatit, přičemž, aby úvěr obdržel, předkládal bance v průběhu sjednávání úvěru nepravdivé účetní doklady společnosti DANIELS, vyhotovené za tímto účelem [REDAKCE] a to konkrétně nepravdivou rozvalu a výkaz zisku a ztráty k [REDAKCE] 2005, v němž byly záměrně oproti skutečnosti navýšeny údaje v oblasti aktiv a pasiv, když např. v kolonce tržby z prodeje zboží byla nepravdivě uvedena částka 32.793.000,- Kč, ačkoliv ve skutečnosti tyto činily pouze 32.431.000,- Kč, jak vyplývalo z podaných daňových přiznání k DPH za měsíce [REDAKCE] až [REDAKCE] 2005, oproti skutečnosti byly v těchto výkazech navýšeny též pohledávky

společnosti DANIELS, hospodářský výsledek byl vykazován 326.000,- Kč, ačkoliv ve skutečnosti s ohledem na skutečné tržby měl být záporný, dále [redacted] předložil bance nepravdivé a vzájemně si odporující údaje v rozdělení pohledávek a závazků k datu [redacted] 2005, kde byly pohledávky společnosti DANIELS oproti skutečnosti výrazně navýšeny, když např. vykázaná pohledávka za společností Masokombinát POKR, a. s. ve výši 10.611.593,- Kč v daném období nebyla vystavena, dále bance předložil např. nepravdivou rozvahu a výkaz zisků a ztrát za rok 2006, kde byla oproti skutečnosti navýšena hodnota tržeb a výnosů o 25,1 mil Kč, přičemž tímto shora uvedeným způsobem [redacted] záměrně zkreslila výsledky hospodaření společnosti DANIELS tak, aby z nich nebyla patrná skutečná špatná ekonomická situace této společnosti, [redacted] dále za účelem získání úvěru předložil seznam pohledávek společnosti DANIELS za společností Procházka, spol. s r. o., které smlouvou o zastavení pohledávek č. ZP/2811/07/LCD ze dne [redacted] 2007 zastavil shora uvedené bance k zajištění úvěru, avšak zamlčel při tom, že tyto pohledávky byly již předtím postoupeny třetím osobám, zejména různým faktoringovým společnostem, poskytnutý úvěr ve výši 20.000.000,- Kč byl společností DANIELS vyčerpán, avšak do dne splatnosti 28. 5. 2009 ani později nebyl ani částečně splacen, čímž obvinění způsobili společnosti [redacted] škodu ve výši 20.000.000,- Kč, 4. dne [redacted] 2008 v [redacted] uzavřel [redacted] jako [redacted] společnosti DANIELS na pobočce [redacted], s tímto bankovním ústavem smlouvu o úvěru č. SU/01/KTKI/01/25273931 ve výši 5.000.000,- Kč, toto [redacted] učinil přesto, že věděl, že společnost DANIELS nebude schopna vzhledem ke své špatné ekonomické situaci poskytnutý úvěr splatit, přičemž, aby úvěr obdržel, předkládal bance v průběhu sjednávání úvěru nepravdivé účetní doklady společnosti DANIELS, vyhotovené za tímto účelem [redacted] a to konkrétně tři různé varianty nepravdivé rozvahy a výkazy zisku a ztráty společnosti DANIELS k [redacted] 2007, dvě různé nepravdivé rozvahy a výkazy zisku a ztráty společnosti DANIELS k [redacted] 2008, hrubě zkreslené rozbor pohledávek k datům [redacted] 2006, [redacted] 2007 a [redacted] 2008, kdy v těchto dokumentech [redacted] záměrně zkreslila výsledky hospodaření společnosti DANIELS tak, aby z nich nebyla patrná skutečná špatná ekonomická situace této společnosti, tzn. např. oproti skutečnosti navýšovala hodnotu tržeb a výnosů, ve výkazu zisku a ztráty k [redacted] 2008 vyhotoveném dne [redacted] 2008 záměrně uvedla výši bankovních úvěrů společnosti DANIELS pouze 25 mil. Kč, ačkoliv ve skutečnosti činila 54,8 mil Kč, ve výkazech zisku a ztráty k [redacted] 2007 záměrně uvedla kladný hospodářský výsledek společnosti DANIELS, a to 1.371.000,- Kč (výkazy vyhotovené dne [redacted] 2008 a [redacted] 2008), resp. 2.145.000,- Kč (výkaz vyhotovený dne [redacted] 2008), ačkoliv ve skutečnosti společnost hospodařila se ztrátou 21.534.000,- Kč, apod., poskytnutý úvěr ve výši 5.000.000,- Kč byl společností DANIELS vyčerpán, avšak do dne splatnosti 28. 5. 2009 ani později nebyl ani částečně splacen, čímž obvinění způsobili společnosti [redacted] škodu ve výši 5.000.000,- Kč, ad II. obviněný [redacted] sám dne [redacted] 2006 v [redacted] jako [redacted] společnosti DANIELS uzavřel se společností CASH REFORM, a. s., (nyní Bibby Financial Services, a. s.), se sídlem Brno, Hlinky 118 (dále jen „společnost BFS“), rámcovou smlouvu o přistoupení k závazku spolu s rámcovou dohodou o vyrovnání, na základě níž se společnost BFS, zavázala profinancovat formou tzv. faktoringu, tzn. přistoupení k závazkům s jejich následnou úhradou, závazky společnosti DANIELS specifikované v jednotlivých zvlášť uzavíraných „přílohách“ k této rámcové smlouvě, a společnost DANIELS se zavázala předmětné závazky spolu s příslušnou odměnou uhradit

společnosti BFS nejpozději do 90 dnů od podpisu konkrétní přílohy této rámcové smlouvy, přičemž následně [redacted] za společnost DANIELS uzavřel se společností BFS celkem 4 přílohy k rámcové smlouvě (uvedené konkrétně pod body 1. až 4.), na základě nichž společnost BFS uhradila třetím osobám závazky společnosti DANIELS ve výši 1.700.002,20 Kč, 1.605.792,- Kč, 1.409.841,30 Kč, 953.904,- Kč, přičemž již v době uzavírání těchto příloh k rámcové smlouvě si byl [redacted] vědom špatné ekonomické situace společnosti DANIELS, když uvedená společnost dlouhodobě nebyla schopna hradit své závazky, a věděl, že závazky, které na společnost DANIELS převzal uzavřením shora uvedených příloh k rámcové smlouvě, nebudou společnosti BFS uhrazeny, namísto toho za účelem dalšího financování závazků v průběhu financování předkládal této faktoringové společnosti úmyslně nepravdivé účetní doklady, které měly zastírat špatnou ekonomickou situaci společnosti DANIELS, a to např. nepravdivý stav pohledávek k datu [redacted] 2006, nepravdivé rozvahy a výkazy zisku a ztráty k datům [redacted] 2007 a [redacted] 2007, a dále se společností BFS uzavřel ve dnech [redacted] 2007, [redacted] 2007 a [redacted] 2007 zástavní smlouvy k movitým věcem zajišťující veškeré pohledávky z rámcové smlouvy, přičemž předměty těchto zástav (chovy prasat) později v [redacted] polovině roku 2008 v rozporu s těmito zástavními smlouvami použil k úhradě svých závazků a učinil je tak neupotřebitelnými, společnost DANIELS posléze své závazky vyplývající jí z výše uvedených příloh 1 až 4 k rámcové smlouvě společnosti BFS neuhradila, vyjma pouze nepatrné části formou zápočtu, a tímto jednáním obviněný způsobil škodu ve výši 4.905.650,- Kč.

Odvolací soud obviněného odsoudil podle § 211 odst. 6 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání šesti roků a šesti měsíců, pro jehož výkon jej podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku zařadil do věznice s ostrahou. Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku obviněnému uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodních společností a družstev na dobu sedmi roků, a to za trestné činy, jimiž obviněného [redacted] sám uznal vinným, jakož i za trestný čin zpronevěry podle § 248 odst. 1, 3 písm. c) tr. zák., ohledně něhož zůstal rozsudek soudu prvního stupně v bodě III. nedotčen, jenž podle popsanych skutkových zjištění výroku o vině soudu prvního stupně spočíval v tom, že obviněný [redacted] v bodě v období od roku 2005 do [redacted] 2008 v [redacted] jako [redacted] společnosti DANIELS, který měl dispoziční právo k účtům této společnosti a taktéž přístup k pokladně společnosti, v úmyslu obohatit sebe a své rodinné příslušníky odčerpával z této společnosti finanční prostředky ke svým soukromým účelům, zejména k úhradě svých soukromých dluhů u Finančního úřadu v [redacted] ke vkladům na účty stavebního spoření, penzijního připojištění a životního pojištění, a to buď na své účty nebo účty rodinných příslušníků, a dále k úhradě faktur vystavených za rekonstrukci svého rodinného domu, přičemž takto použité finanční prostředky do společnosti nevrátil, o předmětných finančních operacích nijak neúčtoval, a tímto jednáním dále ve výroku popsáním v bodech 1. až 34. (v nichž převedl z účtu společnosti DANIELS č. 177316473/0300 v bodech 1. až 18. na účet [redacted] různé finanční částky jako úhradu faktur za práce provedené na rodinném domku obviněného, v bodech 19. až 34. převedl různé finanční částky na soukromé účty stavebního spoření nebo penzijního připojištění nebo jiné soukromé účty) způsobil společnosti DANIELS škodu v celkové výši 3.078.587,- Kč.

Odvolací soud rovněž rozhodl o vině a trestu obviněné [REDAKCE]  
a o náhradě škody.

Proti tomuto rozsudku soudu druhého stupně podal obviněný [REDAKCE] prostřednictvím obhájce JUDr. Wiesława Firly s odkazem na dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. dovolání, v jehož úvodu zdůraznil, že se žádného protiprávního jednání nedopustil. Své výhrady zaměřil proti jednotlivým výroků o vině. Proti činu pod bodem III. namítal, že se nejednalo o zpronevření předmětných částek, ale o půjčku ve výši 1,8 mil. Kč, a že platby na jeho daňové nedoplatky měly být spoluobviněnou [REDAKCE] zaúčtovány na jeho odměny ve společnosti DANIELS. Poukazoval i na to, že o tomto postupu věděl i společník, s jehož vědomím si půjčku vzal, a po dohodě s ním byla tato půjčka vrácena úhradou dluhu vůči společnosti SMART Credit, s. r. o., ze strany jeho bývalé manželky. Jelikož tyto finanční prostředky obviněný použil pro svoji potřebu s úmyslem je vrátit, nemůže být trestně postižitelný za trestný čin zpronevěry, ale mohlo by se podle jeho názoru jednat nanejvýš o tzv. svémocný úvěr, za který jej lze postihnout pouze v disciplinárním řízení.

Obviněný činům rozsudkem soudu druhého stupně posouzeným pod bodem I. jako zvlášť závažný zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, 6 písm. a) tr. zákoníku a pod bodem II. jako trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 3 písm. b) tr. zák. vytýkal absenci subjektivní stránky ve formě úmyslného zavinění. Své výhrady opíral o tvrzení, že daňová kontrola Finančního úřadu v [REDAKCE] v období [REDAKCE] 2007 až [REDAKCE] 2008 ve společnosti DANIELS nezjistila krácení daně z příjmů právnických osob za roky 2005 a 2006. Poukázal na závěry znaleckého posudku z oboru ekonomiky [REDAKCE] ze kterého vyplývá, že ekonomické údaje zaslané účetní [REDAKCE] za rok 2006 neodpovídaly skutečnosti, přičemž ekonomické údaje předané finančnímu úřadu a [REDAKCE] byly totožné. Obviněný má za to, že proběhla-li daňová kontrola v předmětném období se závěrem o správnosti vedeného účetnictví, neměl jakoukoli možnost zjistit, že [REDAKCE] nevede účetnictví řádně, nadto s nesprávnými a smyšlenými údaji. Za situace, kdy neměl důvod pochybovat o poctivosti takto vedeného účetnictví, nemůže být na jeho straně dána jakákoli forma úmyslného zavinění.

V další části dovolání obviněný soudům nižších stupňů vytkl, že neprovedly dokazování v potřebném a dostatečném rozsahu, když vycházely toliko ze znaleckého posudku [REDAKCE] a odmítly doplnit dokazování revizním znaleckým posudkem, jak navrhovala obhajoba. Obviněný poukázal na určitá zjištění znalce, z nichž dovozoval s ohledem na některé uváděné skutečnosti, že znalec porovnával prokázané okolnosti nesprávně a dovozoval z nich neobjektivní a rozporuplné závěry. Obviněný se proto neztotožnil se znaleckým posudkem o nesprávnosti, neprůkaznosti, neúplnosti a nesrozumitelnosti vedení účetnictví společnosti DANIELS a vyslovil s ním nesouhlas. Obviněný na podkladě vlastních úvah dovodil, že pouze na základě nesprávných závěrů znalce nelze usuzovat na jeho vinu, protože jako laik nemohl reálně zjistit vady v práci účetní a zkontrolovat její práci. Obviněný též zdůraznil, že v řízení před oběma soudy opakovaně poukazoval na chyby ve zpracování předmětného posudku především pro jeho neúplnost, vnitřní rozpory a nepravdivé závěry s požadavkem na zpracování revizního znaleckého posudku, avšak soudy jeho výtkám nevyhověly a dostatečně na ně ani nereagovaly. Obviněný brojil i proti způsobu, jakým

soudy hodnotily výpovědi spoluobviněné [REDAKCE] a svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] a naproti tomu, že se nezabývaly důkazy, které tyto osoby činily nevěrohodnými. Obviněný za zosnovatele trestné činnosti označil spoluobviněnou [REDAKCE] již po celou dobu plně důvěřoval, a své společníky, kteří zneužili jeho důvěry ke svému obohacení. Vyvracel tak tvrzení spoluobviněné [REDAKCE] že jednala výlučně na základě jeho pokynů a vytkl soudům, že nepřihlédly k tomu, že společník [REDAKCE] byl již v minulosti trestně stíhán a odsouzen za daňové úniky, a to v době, kdy účetnictví vedla rovněž [REDAKCE]. Poukázal na to, že [REDAKCE] se ve společnosti DANIELS chovala takřka jako neomezený vládce a následně, aby se vyvinila, tvrdila, že zpronevěřené peníze předala obviněnému. Soudy se podle jeho názoru nezabývaly ani způsobem, jakým jmenovaná hospodařila s pokladní hotovostí, kdy pod jejím dohledem ze dne ne den zmizely z pokladny společnosti milióny korun. Hodnocení důkazů oběma soudy obviněný označil za neobjektivní, když neodstranily řadu rozporů ve výpovědích podle nich klíčových svědků a nevzaly v potaz výpovědi a důkazy svědčící v jeho prospěch.

S ohledem na výše uvedené dovolatel navrhl, aby Nejvyšší soud zrušil rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 10. 4. 2013, sp. zn. 9 To 7/2013, a tomuto soudu přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

K podanému dovolání se v souladu s § 265h odst. 2 tr. ř. vyjádřila státní zástupkyně působící u Nejvyššího státního zastupitelství, která námitky vztahující se k bodu III. považovala za výlučně skutkové povahy, a jejich přezkum by bylo možné v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího soudu i Ústavního soudu přistoupit pouze výjimečně. Pro takový postup však v daném případě nezjistila žádné důvody. Obdobný závěr učinila i ve vztahu ke zbývajícím částem dovolacích výhrad, jimiž je skutkový podklad zpochybňován poukazem na nevěrohodnost usvědčujících výpovědí spoluobviněné [REDAKCE] a svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] a úvahami, které tyto svědky k uváděným nepravdám a zkresleným informacím měly motivovat. S odkazem na příslušné pasáže odůvodnění rozsudků obou soudů považovala za vyvrácenou obhajobu obviněného o jeho údajné půjčce finančních prostředků ve výši 1.800.000,- Kč. Proto za stavu zcela absentujícího právního titulu pro přisouzený způsob nakládání s firemními finančními prostředky, které obviněnému byly z titulu jeho statutárního postavení svěřeny, nepochybuje o tom, že přisouzeným jednáním obviněný naplnil znaky skutkové podstaty trestného činu zpronevěry. Použitím svěřených finančních prostředků poškozené obchodní společnosti v rozporu s jejich účelovým určením tak došlo ke způsobení škodlivého následku na firemním majetku. Pokud soudy nezohlednily vrácení tzv. půjčky ve formě úhrady dluhu firmy DANIELS věřitelské obchodní společnosti SMART Credit, s. r. o., pak nepochybily, jestliže na takovou okolnost nahlížely v režimu náhrady způsobené škody.

Ve vyjádření ke zločinu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, 6 písm. a) tr. zákoníku v bodě I. a trestnému činu podvodu podle § 250 odst. 1, 3 písm. b) tr. zák. v bodě II. výroku o vině rozsudku odvolacího soudu státní zástupkyně s poukazem na právní názor presentovaný v usnesení Nejvyššího soudu ČR pod sp. zn. 3 Tdo 91/2011, konstatovala, že obviněným uplatněná námitka týkající se zpracování revizního znaleckého posudku nespadá pod dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř., protože nejde o vadu, která by se odrazila ve správnosti skutkových zjištění a v důsledku

toho i ve správnosti hmotně právního posouzení přisouzeného skutku. Za dostačující v tomto směru považovala odůvodnění odsuzujícího rozsudku odvolacího soudu, jež na straně 20 plně vyhovuje nárokům kladeným na logiku a přesvědčivost stanoviska, které zaujal k namítané otázce přínosnosti revizního přezkoumání znaleckých závěrů [REDACTED] v kontextu se stávajícím důkazním stavem věci. Námitku o nedostatku úmyslné formy zavinění obviněný nepodepřel potřebnými zjištěními, když pro správnost závěrů o vině pro stručnost odkázala na odůvodnění rozsudků obou soudů, v nichž shledala podrobně rozvedené všechny důležité a rozhodné okolnosti. Ze všech důvodů navrhla, aby Nejvyšší soud dovolání obviněného odmítl podle § 265i odst. 1 písm. b) tr. ř.

Nejvyšší soud jako soud dovolací nejprve shledal, že dovolání obviněného je přípustné podle § 265a odst. 1, 2 písm. a), h) tr. ř., bylo podáno osobou oprávněnou [§ 265d odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. ř.], v zákonné lhůtě a na místě, kde lze podání učinit (§ 265e odst. 1, 2 tr. ř.).

Dovolání je možné podat jen z důvodů taxativně uvedených v § 265b tr. ř., jejichž existence je zároveň podmínkou pro provedení přezkumu dovolacím soudem, a proto Nejvyšší soud zkoumal, zda obviněným uvedené argumenty korespondují s důvodem podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř., jenž se uplatní, jestliže rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení skutku nebo jiném nesprávném hmotně právním posouzení.

Nejvyšší soud pro přezkoumání správnosti právního posouzení vychází ze skutkového zjištění soudu prvního stupně, event. druhého stupně, a teprve v návaznosti na tento skutkový stav zvažuje hmotně právní posouzení, přičemž skutkové zjištění soudu prvního stupně nemůže změnit, a to jak na základě případného doplňování dokazování, tak ani v závislosti na jiném hodnocení v předcházejícím řízení provedených důkazů (srov. přiměřeně usnesení Ústavního soudu ze dne 23. 4. 2003, sp. zn. III. ÚS 732/02, a ze dne 15. 4. 2004, sp. zn. IV. ÚS 449/03).

Ve vztahu ke zjištěnému skutku je možné dovoláním vytýkat výlučně vady právní, tedy to, že skutek, jak byl soudem zjištěn, byl nesprávně právně kvalifikován jako trestný čin, ačkoli o trestný čin nejde nebo jde o jiný trestný čin, než kterým byl obviněný uznán vinným. Přezkoumávat a hodnotit správnost a úplnost skutkových zjištění, na nichž je napadené rozhodnutí založeno, ani prověřovat úplnost provedeného dokazování a správnost hodnocení důkazů ve smyslu ustanovení § 2 odst. 5, 6 tr. ř. na podkladě tohoto, ale ani žádného jiného dovolacího důvodu není možné (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 7. 2002, sp. zn. 7 Tdo 421/2002, usnesení Ústavního soudu ze dne 9. 4. 2003, sp. zn. I. ÚS 412/2002, příp. další).

V mezích uplatněného dovolacího důvodu lze namítat, že skutek, jak byl soudem zjištěn, byl nesprávně právně kvalifikován jako trestný čin, ačkoli o trestný čin nejde nebo jde o jiný trestný čin, než kterým byl obviněný uznán vinným. Nelze za naplnění uvedeného důvodu považovat takové výhrady obviněného, v nichž jsou tvrzeny pochybnosti o správnosti skutkových zjištění a s ohledem na obhajobu obviněného jinak hodnoceny důkazy již provedené, když na základě těchto skutkových vad je dovozováno, že obviněný se činu, jímž byl uznán vinným, nedopustil, protože



uvedený dovolací důvod neumožňuje takové vady zaměřené proti nesprávnosti posuzovaného skutkovým zjištěním namítat (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 7. 8. 2002, sp. zn. 5 Tdo 482/2002).

Vedle vad, které se týkají právního posouzení skutku, lze vytýkat též „jiné nesprávné hmotně právní posouzení“. Rozumí se jím zhodnocení otázky, která nespočívá přímo v právní kvalifikaci skutku, ale v právním posouzení jiné skutkové okolnosti mající význam z hlediska hmotného práva.

Obsah konkrétně uplatněných námitek, tvrzení i právních názorů, o něž je v dovolání opírána existence určitého dovolacího důvodu, musí skutečně věcně odpovídat zákonnému vymezení takového dovolacího důvodu podle § 265b tr. ř. Pouze formální poukaz na příslušné ustanovení obsahující některý z dovolacích důvodů nestačí, neboť dovolací důvod musí být v dovolání skutečně obsahově tvrzen a odůvodněn konkrétními vadami, které jsou dovolatelem spatřovány v právním posouzení skutku, jenž je vymezen v napadeném rozhodnutí, a teprve v návaznosti na takové tvrzené a odůvodněné hmotně právní pochybení lze vytýkat i nesprávná skutková zjištění (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 1. 9. 2004, sp. zn. II. ÚS 279/2003).

Z těchto hledisek stanovených zákonem a rozpracovaných na základě rozhodovací činnosti soudů Nejvyšší soud zkoumal dovolání obviněného a shledal, že obviněný uvedené zásady nerespektoval v té části dovolání, v níž namítal, že soudy nesprávně zjistily skutkový stav věci, neboť on se žádného protiprávního jednání nedopustil. Námitkami tohoto obsahu vytýkal v případě skutku pod bodem III. rozsudku soudu prvního stupně, že jednal se souhlasem společníka firmy a s vědomím [REDAKCE] a že se jednalo o půjčku, kterou chtěl vrátit. Rovněž zpochybňoval věrohodnost svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] a soudům vytýkal, že dostatečně nepřihlížely k jiným svědectvím, jež sám označil za věrohodná. Ve vztahu k činům pod body I. a II. brojil proti správnosti znaleckého posudku zpracovaného [REDAKCE] s požadavkem na vypracování revizního znaleckého posudku, sám zejména ze znaleckého posudku konstatoval některé jeho pasáže a ty dával do určitých spojitostí se skutečností (především daňovými kontrolami), které vytrhával ze souvislostí a činil na jejich základě vlastní závěry o průběhu skutku. Z obsahu těchto výhrad je zřejmé, že obviněný nevznesl žádné námitky proti nesprávnosti právního posouzení, jak uvedený dovolací důvod předpokládá, ale vytýkal způsob, jakým soudy tyto důkazy hodnotily a o jaké úvahy a důkazní prostředky svůj závěr o jeho vině opřely, přičemž předkládal vlastní verzi průběhu skutků a vlastní hodnocení jednotlivých důkazů. Takto uplatněné výhrady nejsou v souladu ani s požadavkem na nesprávné hmotně právní posouzení skutku, ani na jiné nesprávné hmotně právní posouzení, jak předpokládá uplatněný dovolací důvod.

Protože obviněný v uvedené části dovolání primárně zpochybňoval průběh a rozsah dokazování, a jde o námitky procesní povahy, vycházející z pravidel § 2 odst. 5, 6 tr. ř., nenaplnil tím obecná kritéria vymezující dovolání podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř., ani jiného z důvodů uvedených v § 265b tr. ř., a proto Nejvyšší soud nemohl správnost napadených rozhodnutí na jejich základě meritorně přezkoumávat

(srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 10. 2002, sp. zn. 3 Tdo 810/2002, uveřejněné v Souboru rozhodnutí nejvyššího soudu, roč. 2003, sv. 20, č. T 486).

Nad rámec tohoto zjištění Nejvyšší soud považuje za vhodné zmínit, že ve skutkových zjištěních a způsobu, jakým k nim soudy obou stupňů dospěly, neshledal žádné nedostatky. Všechny skutečnosti, které jsou obsaženy v popisu činů pod body I., II., III., byly soudy obou stupňů v potřebné míře vzaty do úvahy a se zřetelem na obsah provedených důkazů zkoumány a vyhodnoceny. Lze proto poukázat na odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně, který na stranách 19 až 33 uvedl, o které důkazy své závěry o vině obviněného opřel, i to, jak tyto důkazy hodnotil, případně, proč některým svědeckým výpovědím uvěřil a jiným nikoli. Na stranách 29 až 31 přitom značnou pozornost věnoval právě i obviněným zpochybňovanému znaleckému posudku a výsledku jeho zpracovatele [REDAKCE] při hlavním líčení, v jehož způsobu ani rozsahu zpracování neshledal žádné vady a nedostatky, a učiněné závěry hodnotil v souladu s vlastními výsledky provedeního dokazování tak, že v něm žádné podstatné nebo stěžejní nesrovnalosti či rozpory neshledal. Odvolací soud tyto závěry soudu prvního stupně (třebaže skutková zjištění zčásti změnil), v zásadě do svých rozhodnutí převzal s tím, že způsob, jakým byly důkazy posuzovány a hodnoceny, nevykazuje žádné vady, které by vyplývaly z nedodržení postupů předepsaných ustanoveními § 2 odst. 5 nebo 6 tr. ř., a dokazování provedené soudem prvního stupně i následné hodnocení důkazů označil za úplné a správné. Na stranách 18 až 24 uvedl, které závěry soudu prvního stupně a z jakých důvodů shledal správnými, jakož i to, v čem se s ním neztotožnil. Pokud však jde o provedení dokazování a jeho rozsah, ve vztahu k němu žádná pochybení neshledal, naopak konstatoval, že učiněná skutková zjištění v něm mají ve všech podstatných okolnostech oporu (srov. strany 17 a 18 rozsudku odvolacího soudu). Odvolací soud rovněž adekvátním způsobem reagoval na návrh obhajoby na doplnění dokazování revizním znaleckým posudkem z oboru ekonomika a vysvětlil, proč jej považuje za nadbytečný a neúčelný (viz stranu 20 rozsudku soudu druhého stupně). Oba soudy se v potřebném směru zabývaly i obhajobou obviněného směřovanou proti zjištěním soudů, zejména vysvětlily, proč uvěřily výpovědím svědků, o něž své závěry opřely, a dostatečně rozvedly, z jakých důvodů nebylo naopak možné uvěřit výpovědi obviněného, která stála osamocena a neměla podklad v jiných ve věci provedených důkazech.

K provedenímu dokazování a jeho výsledkům, z nichž soudy nižších stupňů dovodily popsání skutková zjištění, Nejvyšší soud, s ohledem na námitku obviněného, že spoléhal na správnost účetnictví, kterou považoval za potvrzenou závěry daňové kontroly finančního úřadu realizované ve společnosti DANIELS v inkriminovaném období, považuje za vhodné uvést, že tyto výhrady obviněného nemají oporu ve spisovém materiálu. Obviněným zmiňovaná daňová kontrola byla ve společnosti DANIELS zahájena dne 27. 11. 2007 za období let 2005 a 2006 (dotčené skutky byly přitom spáchány v době od roku 2005 do [REDAKCE] 2009) a jejím výsledkem je Zpráva č. 825 o výsledku daňové kontroly (č. l. 2222 až 2224) a na ni navazující dodatečné platební výměry, jimiž byla společnosti DANIELS doměřena daň z přidané hodnoty (č. l. 2225 až 2272). Ze zmíněné Zprávy se přitom podává, že kontrolou nebylo zjištěno krácení daně z příjmů právnických osob, avšak u daně z přidané hodnoty byly zjištěny závažné nedostatky s tím, že daňový subjekt neprokázal všechny skutečnosti, které je povinen

uvádět v daňových přiznáních a k jejichž prokázání byl v průběhu daňového řízení vyzván (nepředložil účetnictví, evidenci zásob ani inventarizace).

Ke shodnému závěru o nepřehlednosti, neúplnosti a neprůhlednosti vedení účetnictví ve společnosti DANIELS dospěl následně i finanční auditor, jenž svoji kontrolu prováděnou na žádost insolvenčního správce [REDAKCE] dne 26. 7. 2010 zaměřil na období let 2007, 2008 a 2009. V jejím rámci shledal, že od roku 2008 nebylo účtováno o opravách majetku a vlastním kapitálu, tj. základním kapitálu, fondech ze zisku, hospodářském výsledku, apod. Ačkoli stavy knihy pohledávek a závazků odpovídají stavu účetnictví, nejsou podle zjištění auditora reálné vzhledem ke skutečnosti, že nebylo účtováno o pohybech na bankovních účtech, konečné stavy účetnictví za rok 2007 neodpovídají výkazům přiloženým k daňovému přiznání k dani z příjmů právnických osob za rok 2007 podané na finanční úřad dne 31. 3. 2008 (č. l. 1666).

O pravdivosti uvedených závěrů týkajících se vedení účetnictví svědčí rovněž výpověď spoluobviněné [REDAKCE] která jak v přípravném řízení, tak při hlavním líčení shodně vypověděla (ačkoli si byla vědoma, že touto výpovědí může sama sobě přivodit trestní stíhání ústící v odsouzení pro trestný čin), že jednala vždy a výlučně na pokyn obviněného [REDAKCE]. Na jeho výslovný pokyn upravovala výkazy, z nichž následně vzešla rozvaha a výkaz zisků a ztrát, a to vše za účelem získání bankovního úvěru či faktoringového financování, na které by společnost DANIELS při uvedení pravdivých údajů odrážejících skutečný stav jejího hospodaření s ohledem na svoji špatnou finanční a ekonomickou situaci nedosáhla. Spoluobviněná rovněž uvedla, že na finanční úřad zasílali již upravené výkazy zisků a ztrát, v nichž byly nadhodnoceny zásoby, zásoby zvířat na skladě, jejich počty, hmotnost a cena, rovněž byly navýšeny pohledávky vůči jiným subjektům, a proto byly zjištěny nesrovnalosti i při kontrole daňového přiznání, za něž dostala společnost DANIELS pokutu a bylo jí doměřeno DPH (č. l. 2875 až 2882).

Nejvyšší soud tento postup hodnocení důkazů soudy nižších stupňů považuje za plně odpovídající podmínkám vymezeným v ustanovení § 2 odst. 5, 6 tr. ř., nezjistil nedůslednosti soudu při hodnocení důkazů či ignoranci soudu vůči důkazním návrhům činěným obhajobou, ani zjevnou absenci srozumitelného odůvodnění rozsudku, kardinální logické rozpory ve skutkových zjištěních a z nich vyvozených právních závěrech, ani opomenutí či nehodnocení stěžejních důkazů atp. (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 19. 8. 2010, sp. zn. III. ÚS 1800/2010). Učiněná skutková zjištění považuje za správná a odpovídající zákonu, a tudíž skýtající dostatečný zákonný podklad pro rozhodnutí o vině obviněného.

Námítka obviněného o nenaplnění subjektivní stránky ve formě úmyslného zavinění u skutků pod body I. a II. rozsudku odvolacího soudu se zčásti opírá o odvolacím soudem učiněná skutková zjištění, a protože jde o právní námítku, lze k ní uvést, že zavinění je vnitřní, psychický vztah pachatele k podstatným složkám trestného činu. Podle § 15 tr. zákoníku (§ 4 tr. zák.) je trestný čin spáchán úmyslně, jestliže pachatel a) chtěl způsobem v trestním zákoně uvedeným porušit nebo ohrozit zájem chráněný tímto zákonem (úmysl přímý), nebo b) věděl, že svým jednáním může takové porušení způsobit, a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn (úmysl nepřímý).

Srozuměním se podle § 15 odst. 2 tr. zákoníku rozumí i smíření pachatele s tím, že způsobem uvedeným v trestním zákoně může porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem.

K naplnění subjektivní stránky u zločinu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, 6 písm. a) tr. zákoníku a trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, 3 písm. b) tr. zák., jimiž byl obviněný uznán vinným, postačuje, jsou-li spáchány alespoň v úmyslu nepřímém. Ve vztahu k okolnosti podmiňující použití vyšší trestní sazby, tj. následku v podobě škody velkého rozsahu u zvláště závažného zločinu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, 6 písm. a) tr. zákoníku a značné škody nebo jiného zvláště závažného následku u trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, 3 písm. b) tr. zák. zásadně postačí ve smyslu § 17 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 16 tr. zákoníku [§ 6 písm. a) tr. zák.] zavinění ve formě nedbalosti.

Ve skutkových zjištěních, jak jsou ve výroku rozsudku odvolacího soudu (bodů I., II.) a rozsudku soudu prvního (bod III.) uvedena, jsou popsány dostatečně skutkové okolnosti a údaje vyjadřující subjektivní stránku obviněného, resp. jeho úmyslné zavinění trestných činů, jimiž byl uznán vinným. Jsou to právě velmi podrobně skutkové okolnosti vtělené do popisu jednotlivých skutků, jež u všech skutků (I. až III.) dávají potřebný a dostatečně rozvedený vztah obviněného jak k jednání, jímž znaky uvedených trestných činů naplnil, tak i k následkům, které jimi byly způsobeny. V podrobnostech lze odkázat na popsání činy, které jsou v jednotlivých útocích rozvedeny ve vztahu k subjektivní stránce obviněného způsobem, jenž nevzbuzuje pochybnosti (v opaku srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 7. 10. 2007, sp. zn. IV. ÚS 434/2007, uveřejněn pod č. 164 ve sv. 47 Sb. nálezů a usnesení ÚS ČR).

Kromě dostačujícího a výstižného popisu skutků se oba soudy i otázce zavinění obviněného a subjektivní stránce u jednotlivých trestných činů věnovaly.

Pro úplnost lze odkázat ke skutku pod bodem I. na rozsudek odvolacího soudu, který ke zločinu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, 6 písm. a) tr. zákoníku uvedl, že obviněný bankovní úvěry vylákal vědomě se znalostí, že žádost o úvěr je doložena nepravdivými údaji o hospodářských výsledcích společnosti, dlužník úvěr nebude schopen splácet a sjednané zajištění úvěrů je absolutně nedostatečné. Obviněný dobře věděl, že při udání pravdivých údajů o hospodářských výsledcích by společnost, za kterou jednal, na bankovní úvěry nedosáhla, a proto při sjednávání úvěrových smluv předstíral lepší hospodářskou kondici společnosti, než tomu ve skutečnosti bylo (strana 21 rozsudku odvolacího soudu). Ve vztahu k trestnému činu podvodu podle § 250 odst. 1, 3 písm. b) tr. zák. v bodě II. rozsudku odvolacího soudu tento soud mimo jiné uvedl, že nejpozději od roku 2007 se společnost DANIELS dostávala do kritického stavu, významně narostla její úvěrová zadluženost, obviněný postupně rušil chovy prasat, které byly v zástavě. Společnost obviněného se prokazatelně nacházela ve špatné hospodářské situaci, měla i jiné vysoké závazky, a obviněný musel vědět, že poškozenému může způsobit majetkovou újmu, když nebude schopen řádně a včas uhradit své smluvní závazky a s tímto následkem musel být minimálně srozuměn (§ 4 písm. b) tr. zák.), neboť v dohledné době nemohl počítat s žádnou konkrétní významnou okolností, která by mohla tomuto následku zabránit (strana 24 rozsudku odvolacího soudu). Trestný čin zpronevěry podle § 248 odst. 1, 3 písm. c) tr. zák., v bodě III., který

zůstal rozsudkem odvolacího soudu nedotčen a u něhož ohledně subjektivní stránky dovolatel žádnou námitku nevznesl, odvolací soud konstatoval, že z popsanych skutkových okolností zřetelně plyne úmyslné zavinění ve formě úmyslu přímého podle § 4 písm. a) tr. zák., které zahrnovalo nejen samotné jednání, ale i následek ve formě způsobení škody a příčinný vztah mezi jednáním a následkem.

Z uvedeného vyplývá, že nejenom účetnictví společnosti DANIELS, ale i celková ekonomická situace byly v době spáchaných trestných jednání v nepořádku. Právě proto, že obviněný jako [REDAKCE] věděl o kritické situaci společnosti DANIELS, v jejímž důsledku tato nebude ani do budoucna schopna svým závazkům dostát a splácet je, aby získal výhody úvěrů, vědomě falšoval účetní doklady o stavu hospodaření společnosti DANIELS, a to s cílem vylákat od bankovních institucí úvěry a zajistit financování závazků této společnosti formou tzv. faktoringu. Uváděl své věřitele v omyl tím, že jim předstíral jiné okolnosti, než které byly reálné, a zcela záměrně ve svůj vlastní prospěch či prospěch svých blízkých finanční prostředky uvedené společnosti odebíral s cílem je nevrátit, jak byl povinen na základě uzavřených smluv.

Po uvážení všech rozvedených skutečností a závěrů Nejvyšší soud shledal, že dovolání obviněného jako celek je nedůvodné, a protože tyto závěry mohl učinit jen na podkladě spisového materiálu a napadených rozhodnutí, ve kterých neshledal obviněným vytýkané vady, dovolání jako zjevně neopodstatněné podle § 265i odst. 1 písm. e) tr. ř. odmítl.

**P o u ě n í :** Proti rozhodnutí o dovolání není s výjimkou obnovy řízení opravný prostředek přípustný (§ 265n tr. ř.).

V Brně dne 27. listopadu 2013

Předsedkyně senátu:  
JUDr. Milada Šámalová v. r.

Za správnost vyhotovení:

[REDAKCE]

